

1881-06-11

þÿ — À µ Á ¯ ´ µ ° ¬ Ä É ½ µ À ¹ Ä ± ³ ® Ä · Â

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11237>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

σαφυλίας.

Δυστυχώς γεωργοί! ουδὲ κατὰ τοὺς σπανίους εὐφόρους ἐνιαυτοὺς εἶναι ἐξησφαλισμένος ὁ μαῦρος ἄρτος τῶν ἡμιγύμνων τέκνων σας. ἢ ἔπειτα οἱ ἄρχοντες ἡμῶν παρφοῦσι τὰ ἄλλαθι γινόμενα γεωργικὰς ἐκθέσεις!!!

ΤΟΠΙΚΑ ἢ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ χωρίῳ Ζωοπηγῆς κατὰ τὴν 16]28 Μαΐου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Σ. Ἀνάστασης ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾗ παρῆσαν πάντες οἱ ἐγχώριοι ἐγκαταλείψαντες κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ ἔργα των. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ διδάσκαλος κ. Γ. Ν. Γεωργιάδης ἢ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔψαλον ὕμνον ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης, ζωηραὶ δὲ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς Ἀνάστασης, τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους ἢ τοῦ φιλελευθέρου ὑπουργείου.

Ἡ περὶ Κύπρου συζήτησις, ἣτις ἔμελλε νὰ γείνη κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 20 Μαΐου, ἀνεβλήθη ἔνεκεν τῶν Ἰρλανδῶν βουλευτῶν ἀπαιτησάντων ν' ἀναβληθῇ πᾶσα ἐτέρα συζήτησις ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ὁ κ. Rylands μὴ δυνήθεις νὰ εἰσαγάγῃ, ὥς εἶχεν ὀρισθῇ προηγουμένως, τὴν περὶ Κύπρου ἢ Ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως ἐπερώτησίν του, ἐζήτησε νὰ ὀρισθῇ πρὸς συζήτησιν προσεχῆς τις ἐσπέρα.

Καθ' ἃ ἔχομεν διδόμενα νὰ πισεύωμεν, λόγος γίνεται ἢ πάλιν περὶ προσωπικῶν ἀλλαγῶν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν Κυβερνητικοῖς κύκλοις. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἐν ὧσφ τὸ ἢ πάρχον φαῦλον σύστημα διέπει τὰ καθ' ἡμᾶς, οὐδόλως ὠφελοῦσιν αἱ ἀλλαγαὶ τῶν προσώπων. Τὸ κακὸν πρέπει νὰ θεραπευθῇ ριζηδόν, ἀποροῦμεν δὲ πῶς δὲν κατωρθώθῃ νὰ ἐννοήσωσιν εἰσέτι ταῦτο οἱ τὰς τύχας ἡμῶν ἰθύνοντες.

Ἐμάθομεν ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρόντος ἔτους ὤρισθησαν 30 χιλ. £. διὰ δημόσια ἔργα, πλέον ὅμως τοῦ ἡμίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου καταναλωθήσεται εἰς ἔργα ὅπως δευτέρου λόγου ἄξια, οἷον οἰκητήρια διοικητῶν, εἰς τὸν πολυθρόνητον ἐν Λευκωσίᾳ στρατῶνα, εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐαριπὴν κατοικίαν τοῦ Ἀρμοστοῦ κλπ. Ἡ δὲ γεωργία, ἡ μέγιστη ἢ τροφὸς πάσης βιωτικῆς, εὐπορίας, ἣς εὖ μὲν φερομένης, ἔρπονται ἢ αἱ ἄλλαι τέχναι πᾶσαι, κακῶς δὲ ἀπώλλονται σχεδὸν τι πᾶσαι ἢ ἰδίαι ἢ

δημοσίᾳ κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ἢ γεωργία, λέγομεν, οὐ μόνον οὐδεμιᾷς σπουδαίας προσοχῆς ἀξιοῦται, ἀλλὰ ἢ καταθλίβεται πρὸς βλάβην τῆς τε Κυπριακῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν κατοίκων!!

Ὁ δήμαρχος Λάρνακος κ. Ζ. Δ. Πιερίδης ἀνενεχθεὶς πρὸς τὴν Ἀ' Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἢ ζητήσας ἰκανοποίησιν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπρεπῆ διαγωγὴν τῷ ὑποδιοικητοῦ κ. Fisher, ἔλαβεν ἀπάντησιν ἐπιδοκιμαστικὴν τῇ διαγωγῇ τοῦ δικαστηρίου. Οἱ κάτοικοι Λάρνακος λίαν δυσηρεστήθησαν ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Α. Ε. ὁ δὲ κ. Ζ. Πιερίδης σκοπεῖ νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του.

Ὁ "Νεολόγος" ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 20]1 Ἰουνίου γράφει τὰ ἑξῆς.

Σημερινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀνεκήρυξε τὴν οὐδετερότητα τῆς νήσου Κύπρου ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ τῶν κρατῶν, μετ' ὧν ἡ Ἀγγλία διατελεῖ ἐν εἰρήνῃ. Ἡ εἰδησις αὕτη ὡς αἰφνιδίως ριφθῆσαίς εἰς τὸ μέσον εἶναι δυσεξηγητός πως. Ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσκόπει ἢ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας προστασίαν τῶν ἐν τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ κτήσεων τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας, ἢ δὲ ὅπως διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς οὐδετερότητας τῆς νήσου ταύτης ἐν περιπτώσει πολέμου, μεταβάλλεται πῶς ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῆς προστασίας τῆς νήσου ἢ προσλαμβάνει αὕτη τὸν χαρακτήρα τῆς ἀπλῆς ἐκείνης προστασίας τῶν Ἰονίων νήσων, ἐξ ἧς εὐτυχῆς ἐλογίσθη ἄλλοτε ἡ Ἀγγλία, εὐρύσσει περίεσσαν ἀπαλλαγῇ. Καὶ τότε, ὡς νῦν, αἱ δαπάναι ὑπερέβαινον τὰς εἰσπράξεις, γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι ἐσχάτως προκειμένου περὶ ἐλλείμματος 50,000 λιρῶν τερλινῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Κύπρου, ὁ κ. Γλάδστων μ' ἄδυσίαν εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε τράπον καλῶς τοῦ ποσοῦ τούτου. Νῦν διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς οὐδετερότητας τίθεται μὲν τέρμα εἰς τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῆς νήσου ἢ ἐπομένως ἐλαττοῦνται τὰ ἐξόδα, ἀλλ' οὐχ ἥττον περὶ τῶν ἀληθινῶν σκοπῶν τοῦ μέτρου τοῦ τοῦ θά διαφωτισθῶμεν ἐκ τοῦ κειμένου τῶν ἐν τῇ ἀγγλικῇ Κοινοβουλίᾳ συζητημάτων. Ἐν τινι περιοδικῇ συγγράμματι δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τοῦ λόρδου Ράσβερν ἔπινυθιμῃ τῷ κ. Γουάδερ. Ἡ αὕτη λόγος γίνεται περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἰδεῶν τοῦ νῦν ἀγγλ. ὑπουργείου ἡδὴ τῶν κ. Γλάδστωνος ἢ Δίλκι, μετ' ὧν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδιαιτέρως διέλεξε ἔσχεον ὁ λόρδος Ράσβερν, ἢ περὶ τῆς Κύπρου, περὶ τῆς ὁποίας, κατὰ τὸν ἐπιστολογράφον, ὁ ἀγγλος πρωθυπουργὸς σκοπεῖ νὰ καθυποβάλῃ τῷ κοινοβουλίῳ πρὸς τὴν καθολικὴν ψήφισμας τοῦ λαοῦ τῆς νήσου περὶ τῆς μελλούσης αἰτῆς τῆς χρεῶν. Ὁ λόρδος Ράσβερν λέγων ταῦτα συνίστησι συνήμα θερμῶς τῷ κ. Γουάδερ,

ὅπως πᾶσαι ἐπιρροὴν παρὰ τῷ κ. Κουμουδούρῳ ἢ τῷ κ. Τρικούπη καταβάλῃ πρὸς ἀποδοχὴν τῶν νῦν διδομένων τῷ Ἑλλάδι, διότι ἡ ἀπορριψὶς αὐτῶν θὰ ἦτο "οὐχὶ μῶν ἀπερισκεψία, ἀλλὰ παραφροσύνη".

Ἡ "ΚΛΕΙΩ" γράφει.

Ἦναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι οἱ Ἀγγλοι ἐβαρύνθησαν κατέχοντες τὴν Κύπρον. Καὶ αὐτοὶ ὁ "Χρόνος" ὁ ἄλλοτε ἐξάρας ὡς λίαν πολῦτιμον τὴν κτήσιν τῆς νήσου, ὁμολογεῖ σήμερον ὅτι ἡ Κύπρος "διὰ πολλοὺς ἢ ποικίλους λόγους περιέρχεται βαρυνθῆναι εἰς λησμοσύνην". Κατὰ τὸν "Χρόνον" εἶναι ἡ Ἀγγλία ἐχρῆζε καθ' ἑαυτὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὥφειλε νὰ ἐκλέξῃ ἀντὶ τῆς Κύπρου ἐτέραν τινα νήσον μικροτέραν. Ἡ χρονολογία τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως [ἐπιλέγει ὁ "Χρόνος"], ἥτοι ἡ 4 ἰουνίου 1878 ὑπομιμνήσκει πᾶσιν ἢ ἀντικείμενα, ἅτινα ἐξέλιπον σήμερον. Τότε ἐδέσποζε πάντων ὁ ἀπὸ τῆς Ρωσίας φόβος, ἡ ἐκλογὴ δὲ τῆς Κύπρου ὑπεδείκνυν ὅτι κυριώτατος σκοπὸς τῆς κατοχῆς αὐτῆς ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τοῦ μελετωμένου σιδηροδρόμου ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Εὐφράτου. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι νῦν ἀμετακλήτως ἐγκατελειμμένον, ἐπομένως ἢ ἡ κατάληψις τῆς Κύπρου ἐπαύσατο θεωρουμένη ὡς μέγα ἐσφαλμένον ἢ ὡς σπουδαῖον ἐμπόδιον. Ὁ "Χρόνος" ἐπιλέγει ὅτι ἀπόκειται εἰς τὰ Κοινοβούλιον νὰ ἐξετάσῃ μέχρι τινὸς ἡ Πύλη ἐξετέλειον ἢς ἀνεδέχτο ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ τὸ Κοινοβούλιον βεβαίως δὲν θὰ προσβάλῃ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν Κυπρίων, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἐκφέρων ἀπόφασιν ἀντικειμένην πρὸς τὸ δίκαιον. Τὸ πᾶν ἐξήρηται ἐκ τῆς συνετῆς συμπεριφορᾶς τῶν Κυπρίων, οἵτινες μετ' ὅλης τῆς φιλοφροσύνης καὶ μετ' ὅλου τοῦ σεβασμοῦ πρέπει νὰ δείξωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι εἰς αὐτὴν πᾶσαν Ἑλληνικὴν τὸ φρόνημα ἢ τὴν καρδίαν.

Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀπαντῶν εἰς ἐπιρώτησίν τινα ὁ κ. Γλάδστων εἶπεν ὅτι, ἐπεὶ δὲ αἱ πρόσδοι τῆς Κύπρου δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ ἀναλώματα, ἡ κυβέρνησις θὰ αἰτήσῃ ἐκτακτὸν πῆσιον ὅπως καλυφθῇ τὸ ἔλλειμμα. Ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἢ ἡ κυβέρνηση μελετᾷ νὰ προσλάβῃ ἐν Κύπρῳ κυριαρχικὰ δικαιώματα, ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ.

Ὁ "Χρόνος" τοῦ Λονδίνου τῆς 21 Μαΐου γράφει.

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ συζητηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις, δὲν εἶναι τοσοῦτον ἔγκαιρος, διόλου δὲ ἀποροε, διότι ἀνεβλήθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κυρίου Rylands.

Διὰ τοὺς λόγους ἡ Κύπρος εἰδήσει νὰ λησμοσύνη. συνεκτεράδωσαν ἐπ' ἡ σχέτων τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα εἰς ἑλάν μέρη τοῦ κόσμου, ἢ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ἡμίσει δὲν ἐτελείωνται αὐτῇ, καὶ πρὸς αὐτῇ ὅπως φάσκει τοῦ εἶναι ἀσχετῇ πρὸς τὴν πᾶσαν ταύτην.

Τὸ καθ' ἡμᾶς οὐδέποτε ἰσχυρίσασθαι

τὴν κατοχὴν ταύτην ὡς πολλοῦ λόγου ἀξίαν. Ἄν εἴχαμεν ἀνάγκην δίδεσθαι τινος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, μικροτέρῃ τις νήτος ἐπὶ ὁ λιγυτέραις δαπάναις, ἤθελε χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡσαύτως.

Ἐν τῇ συμβάσει τῆς 4ης Ἰουνίου 1878 γίνεται λόγος περὶ παθῶν ἢ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα γινέσθαι ἐξέλιπον. Ἐπεκράτει τότε ἡ ἰδέα περὶ μελλούσης ἐπαυξήσεως ἐκ μέρους τῆς Ρωσίας, ἢ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Κύπρου ὑπῆρχε μυστικὴ σχέσις πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ σιδηροδρόμου τῆς πεδιάδος τοῦ Εὐφράτου, σχέδιον ὅπερ πολὺ ἐσημαίνειν ἄλλοτε, νῦν ὅμως εἶναι ἐγκατελειμμένον.

Ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἐπαύσατο πλέον θεωρουμένη εἴτε ὡς μεγάλη τις ὠφέλεια, ἢ σπουδαῖον τι βάρος.

Ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, οὐ δὲν ἀπωλέσαμεν ἢ ἡ ὑπόθεσις δὲν συνεζήτησεν τὴν παρελθούσαν τύχην. Ἡ δύναμις ἐξαίρετα τὸ τοιοῦτο ν' ἀναβληθῇ. ὅταν ἡ ὑπόθεσις παρουσιασθῇ τῇ Βουλῇ θίλει γίνεαι ἀνάγκη νὰ ἐρευνήσωμεν μέχρι τίνος ἡ Πύλη ἐξετέλειε τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ χρεὶ ἐν τῇ συνθήκῃ.

Ἐκ μιᾶς κοινοποιήσεως δημοσιευθεῖσας προσφάτως ἐν τῇ Τυπικῇ ἀνταποκρίσει βλέπομεν σπουδαίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξηγήσεις.

Ἐν τινι συνδιαλέξει μετὰ τοῦ Ὁθωμ. Πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν οὗτος ἐπεκαλιτο τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Κύριος Γόσσεν ἠρώτησεν "Ποῖα δειγμάτια φιλίας παρέσχεν ἡ Πύλη διὰ τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους; Εἰς ποῖον ζήτημα, ἔσω ἢ ἐν ἐγγενο δεκτῇ ἢ συμ-βουλῇ ἡμῶν; Κατὰ πόσον παρεδέχθητε τὰς γνώμας ἡμῶν, σκοπούσας τὸ ὅφελος τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους;

"Οἱ Ὁθωμανοὶ ἐπραξαν ὅτι ἠδύνατο πρὸς ἀπαλλοτριώσιν τῆς συμπροσέας τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κοινῆς γνώμης, ἢ δὲν ὕδ' ἦναι εὐκόλον νὰ τὴν ἰνακτῇσινται".

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, δὲν πρέπει νὰ λησμοσύνησιν, ἀλλὰ νὰ ἴχωσι τὴν ἀρετὴν τῆς βαρύτητας ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ὥρα τῆς συζήτησεως περὶ τῶν ἡμετέρων ὑποχρεώσεων ὡς ἐκ τῆς συνθήκης.

NOTICE

On and from 1st July 1881, the postage stamps, post cards, newspaper wrappers & stamped envelopes at present in use in Cyprus will be withdrawn & replaced by prepared stamps, cards, wrappers and envelopes, the value of which will be expressed in piastres will be issued, which alone will be available for the prepayment of all postal matter for circulation in the Island & for transmission to other Countries.

Any stamps, post cards, newspaper wrappers or stamped envelopes of the present pattern may however be exchanged for an equal value of the new stamps etc. at the Post Office, Larnaca, Hama & Limassol up to and including 1st July

